

והללים

יושב

לע"נ יעקב זאב בן צבי

העלון נכתב על ידי: מנחם ריביץ

באמונה שלמה?

הנהג הנהן בשלילה. ר' אפרים תמה: "אבל גם אתה היית שם, גם אתה נוכחת בהשגחה פרטית ובמציאות ה', מדוע לא זנחת את דרך ההבל עבור קיום מטרתך בעולם?" הנהג משך בכתפיו: "הכל אמת, אבל על הרגל שלי לא היה כרוך נחש"

בפרשתנו עומדים עם ישראל על הים, בתיאור הכל כך מוכר שהים לפנינו, המצרים מאחוריהם, ואין להם שום דרך להינצל. אז, בדרך שלא עלתה על דעתם פותח ה' את הים, ואומרת לנו התורה: "וייראו העם את ה', ויאמינו בה' ובמשה עבדו". ונשאלת השאלה: עם ישראל עברו שנה של קורס מקיף באמונה, מכות מצרים באו ללמד את המצרים, אבל בעיקר את ישראל שיש בורא עולם שמשגיח על כל הנבראים ושולט בכל הבריאה. אם כן, איך יכול להיות שרק עכשיו נאמר שעם ישראל מאמינים בה'?

אמר הרב לויכטר שליט"א שבצורת החיים שלנו בימינו, אנחנו עוברים מדבר לדבר במהירות, אנחנו לא נותנים לשום דבר לחלחל ולהשפיע באמת, לפעמים אנחנו עוברים לדבר הבא אפילו בלי לסיים את מה שעסקנו בו קודם.

אנחנו קוראים ספר, לומדים משהו חדש, יכול להיות בלימוד ויכול להיות בהשקפה ומוסר, יכול אפילו להיות שאנחנו שומעים שיר, ועוד לפני שנתנו למידע החדש להכנס ולעשות את השפעתו אנחנו כבר עברנו הלאה לדבר הבא. ומדובר גם במקרה שהדברים נגעו בנו וריגשו

סיפר הגאון הרב אפרים בורודיאנסקי: "באחד הימים נסעתי עם נהג מונית שלא נראה שומר תורה ומצוות. בדרך שואל הנהג: 'רבי, רצונך לשמוע סיפור של השגחה פרטית?' הנהנתי לחיוב.

"וכך סיפר: 'כשהייתי חייל בצבא הוצרכנו באחד הלילות לישון בתנאי שדה, שקי שינה, שני חיילים ערים לשמירה וככה נרדמנו. לפנות בוקר אחד החיילים מעיר בזהירות את חברו. 'אל תזוז, לחש לו. 'על רגלך נמצא נחש ארסי מסוכן מאוד. כל תזוזה מיותרת והוא עלול להכיש'.

"החיילים ניסו למצוא פתרון, אך ללא הועיל. עד שהמפקד הציע הצעה מסוכנת: לירות מטווח אפס בנחש. ייתכן שהחייל יאבד את רגלו, אבל מוטב מאשר חלילה יאבד את חייו. החייל אישר בניע ראש.

הצלף שבחבורה ניגש בזהירות, כיוון את הנשק ורגע לפני שדרך אותו, זעק החייל השוכב בקול: 'ריבונו של עולם, אם הנחש יעזוב אותי ללא פגע - אני חוזר בתשובה!' "וראה זה פלא, אך סיים החייל את זעקתו הכנה מלב יהודי, הנחש החל לנוע לאחור, תוך רגעים נבלע במעבה הצמחייה.

חברי לקח את הבטחתו ברצינות, שב בתשובה שלמה והיום הינו אברך כולל ובעל משפחה המקפידה על קלה כבחמורה", סיים הנהג את דבריו.

הרב בורודיאנסקי הנהן בראשו ושאל את הנהג: "ואתה? שומר תורה ומצוות?"

המשך בעמוד הבא

בא גם אתה להיות שותף בהפצת

העלון ותזכה את יקירך:

4663MR@GMAIL.COM

לרפואת:

בן-ציון בן דבורה,
אברהם צבי בן שרה,
בנימין בן אלישבע.

לעילוי נשמת:

בנימין בן שמעון ז"ל, שרה בת אנשל ז"ל אסתר
הינדא בת יהודה לייב ז"ל, אליהו בן ישראל ז"ל,
צביה בת ישראל ז"ל, ברוך ברכני בן רחל ז"ל.

העלון השבוע

הוקדש:

הוא כי הוא נאמן בסכומים קטנים, אבל בסכומים גדולים עוד לא סומכים עליו.

כך, אמר הרב ישראל זצוק"ל הם גם אותם יהודים החיים בממל, לעניין תפילה וקידוש הם מאמינים גמורים, אבל כדי לסגור את עסקיהם, הם מפקפקים.

וכך הוא גם פירש את כוונת הפסוק: "וייראו העם את ה', ויאמינו בה" יראה היא גם מחמת הספק, ובעיקר מחמת הספק. אדם פוחד ללכת בדרך מסוכנת, אבל להושיט יד לתוך האש האדם לא מפקח, הוא יודע שיכווה – ונמנע.

האמונה היא רמה של ודאות, של ידיעה מוחלטת בכוחו של הבורא וביכולתו לעזור ולהושיע בכל מצב, וכדי להגיע לדרגה כזאת של אמונה שלא נובעת מיראה של ספק אלא מרוגע של ודאות, צריך לעצור מדי פעם את מירוץ החיים, להתבונן במה שקורה מסביב ולחשוב: "מה ה' מנסה לומר לי עכשיו?"

ולא צריך לחכות שנחש יעלה ח"ו על הרגל שלנו כדי להתעורר ולהבין שה' רוצה להעביר לנו מסר, אלא להיות ערים למה שמתרחש גם מסביבנו כדי שלא נצטרך לקבל שיעור מוחשי.

אותנו, גם אז אנחנו לא עוצרים להפנים אותם ולא נותנים להם לתפוס לנו את הלב.

אמונה היא לא ידיעה בלבד, אמונה היא עבודה יומיומית ותמידית, אך כאשר מעבירים את החיים במהירות, כאשר לא נותנים לשום מסר לחלחל ולשום תובנה לעשות את רשמיה, לא ניתן לפתח את האמונה, כי היא כאמור לא ידיעה שיש בורא לעולם. כי ודאי שעם ישראל ידעו שיש בורא לעולם עוד לפני קריעת ים סוף, וודאי שידעו שהוא שולט בכל הבריאה, וגם ידעו על הנהגת השכר והעונש כי הם ראו את המצרים מקבלים את העונש מול עיניהם.

אלא, שיש דרגות באמונה, יש רמות בהרגשת הבורא ובאמונה בו, וכמו שמסופר על הרב ישראל מסלנט זצ"ל שאחרי שהעמיד תלמידים והפקיד בידיהם את הפעילות, הוא יצא לשקם את יהדות אשכנז. בין השאר הוא הגיע לעיר הנמל ממל שבליטא.

בממל היתה קהילה יהודית גדולה, אך למרות שהם היו מגיעים לבית הכנסת בערב שבת ועורכים קידוש וסעודה ברוב פאר והדר כאשר היו חוזרים לביתם, בבוקרה של השבת ל"ע הם היו יוצאים כרגיל לעבודה בנמל.

כאשר הזדמן אחד מתלמידיו של הרב מסלנט לעיר וראה את התנהגות אנשיה, הוא התפלא ושאל את הרב סלנט איך יכול להיות שהיהודים מגיעים לתפילת שבת, מכבדים אותה בסעודה, ואז מחללים אותה?

הרב אמר שזאת לא קושיא, והסביר ליהודי, שכאשר יש סוחר שכבר מוכר בנמל כאדם נאמן שלוקח סחורות וכספים במאות ובאלפים ומחזיר או משלם בזמן ובלי חוכמות, הסוחרים האחרים לא מבקשים ממנו ערבויות, כי נאמן הוא בעיניהם.

אך מה יקרה אם אותו סוחר יבקש עכשיו לקחת סחורות או הלוואות במאות אלפים או אף יותר? עכשיו יבקשו ערבויות וערבים, למה? הרי נאמן הוא בעיניכם. התשובה

קו התוכן של יושב אוהלים:

0733-578-562

שלוחות:

1. שיחות
2. מסרים קצרים לפרשה
3. שיעור מיוחד על כלי המשכן
9. השארת הודעות למערכת